

بررسی عوامل پیش بینی کننده انجام رفتارهای تشخیص زودرس سرطان پستان

مبتنی بر الگوی باور بهداشتی

بهرام حصاری (ارائه دهنده مقاله) ۱، حسن قدسی ۲، محمد حسین آبادی ۳، زهرا سادات حضرتی ۳، علیرضا قدسی ۴،

جواد برجی ۱

۱. دانشجوی کارشناسی پرستاری، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده علوم پزشکی نیشابور، نیشابور، ایران
۲. کارشناس ارشد پرستاری، عضو هیئت علمی دانشکده علوم پزشکی نیشابور، نیشابور، ایران
۳. دانشجوی کارشناسی پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی نیشابور، نیشابور، ایران
۴. دکترای آمار، دانشکده ریاضی و علوم کامپیوتر، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

زمینه و هدف:

سرطان پستان که ۲۲ درصد کل سرطان ها را به خود اختصاص داده بعد از سرطان ریه دومین علت مرگ را داراست. به منظور تشخیص زودرس سرطان پستان روش غربالگری خودآزمایی پستان (BSE) مورد تاکید می باشد. این مطالعه با هدف تعیین عوامل پیش بینی کننده انجام رفتارهای تشخیص زودرس سرطان پستان مبتنی بر الگوی باور بهداشتی در کارکنان زن دانشکده علوم پزشکی نیشابور انجام شده است.

مواد و روش ها:

این مطالعه از نوع توصیفی تحلیلی بوده و تعداد ۲۷۷ نفر از کارکنان زن شاغل در دانشکده علوم پزشکی نیشابور به صورت سرشماری در آن شرکت کرده اند. گردآوری داده‌ها با کمک پرسشنامه ای روا و پایا انجام شد. داده ها به کمک نرم افزار SPSS ۷.۲۰ و آزمونهای آماری توصیفی و استنباطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته ها:

میانگین سنی نمونه ها $32/09 \pm 7/39$ سال بود. نتایج آزمون من ویتنی نشان داد اختلاف آماری معنی داری در ابعاد اهمیت درک شده ($P = 0/03$)، انگیزه های بهداشتی ($P = 0/01$) و موانع درک شده برای انجام خودآزمایی پستان ($P = 0/01$) در گروه افرادی که BSE انجام داده و گروهی که BSE انجام نداده اند وجود دارد. سابقه سرطان پستان در بستگان درجه یک ($OR = 9/2$)، موانع درک شده کمتر برای انجام خودآزمایی پستان ($OR = 0/694$) و ناهل ($OR = 0/36$) بیشترین ارتباط را با انجام خودآزمایی پستان نشان دادند.

نتیجه گیری:

الگوی باور بهداشتی در بررسی عوامل مرتبط با خودآزمایی پستان کارائی دارد. لذا از این الگو می توان برای طراحی و اجرای مداخلات آموزشی در زمینه انجام خودآزمایی پستان استفاده نمود.

واژه های کلیدی:

الگوی باور بهداشتی، رفتارهای تشخیص زودرس سرطان پستان، علوم پزشکی نیشابور